

GRAFFITI ARKANA

Fant, ki je zbežal, s sprejem napisano sporočilo na zidu, hieroglif in izziv upornika, vendar samo del nečesa obširnejšega ... (to je bil njegov drugi poskus; prvi, izgubljen – na drugem avtobusu – enkrat, samo takrat mu je odpeljal izpred nosa, pred koncem akcije revolucionarja, kar je namreč bil in še vedno je. Pazil je, da so deli) vsi delčki na grafitu usklajeni z drugimi, kot tudi sama akcija, uglašena z zahtevami ulice, res, vir vsega je bila enakost, iz srca, »umetnikov podpis« na grafitu.

Najdirektnjša izjava ali stvar, konec koncev, na zidu ali na vratih lope, na stropu ali na trebuhu zbombardiranega avtobusa, vsekakor ...

Stal je kakšen meter in pol proč, če sploh toliko, na avtobusni postaji, s pretečim izrazom na obrazu, pomislil sem: ta smrkavi punker me bo napadel, ali koga drugega, ki je blizu, ko je (spomnil sem se, kako so v parku Crotona v Bronxu grozili z doma narejenimi pištolami ali noži na vzmet) izvlekel

debel črn flumaster ... res velik, in na steklu
vitrine na postajališču, ki je ščitila velik modni plakat,
se je zabliskal visok, izzivalen napis:

REDISTRIBUTE

Zatem je izginil proti Kitajski četrti, iskat novo postajo ali zid.
So ljudje,
ki v tem znakaženju vidijo izvorno modrost,
toda spake ne smemo razumeti kot psovke v slogu »Jebi-se-Amerika«.
Ne vemo, kaj in kdo je pisec grafitov, tega v nobenem primeru
ne smemo vedeti, v najžlahtnejšem smislu, saj celotno dejanje Bodočnost
predstavlja le, če Nič ne pomeni in nam Kaos ustreza,
ko nosimo na glavi nataknen kondom in nam postane slabo
ter opletamo z rokami, ker se dušimo,
in se človeški psi bahajo z bogastvom ter svobodno konkurenco, in boj za preživetje
preprosto vedno znova dokaže, da je živalsko kraljestvo povsem normalno stanje,
torej, daj, naciljaj, bomba

LET HZEL

in razcefraj, ne izpusti nobenega obraza, nobenega Kdo,
razkrij proces: grafito beri enako, kot je Thompson bral
majevske kamnite plošče ali Anastasius Kircher obeliske,
ali kot Wallace Berman, ki je kamne in zidove popisal s hebrejskimi črkami:
ker vsaka še tako nova, povsem sveža, avantgardna stvar, ko je postavljena v galerijo,
ožigosana z denarjem in spremenjena v blago, preneha izražati
gole zakone ulice, v vlažnem ateljeju
ne diha več kot spontan nasmeh ali reliefni znak.
Spremeni se v galerijsko umetnost iz nadstropja više. Tudi
če je razstavljena pred vhodom, še vedno pomeni umetnost iz zgornjega nadstropja.

RAA

Ne moremo samo stati pri miru, sedanjost moramo zmešati,
čas pomeni Gibanje, v katerem se zlato v človeških telesih
spreminja v strup; poskrbeti moramo za protistrup, splezati
na zgradbe, s svojimi ritmi vztrajati na prvi bojni črti, se odločno upreti
Zakonom Privatne Lastnine,
zopni fantje z razpršilci v rokah
pomenijo vaše edino upanje, ko se, usmiljenja vredni, posušite v očesne jamice

šklepetajočih okostnjakov v domu za ostarele, v tem izseljenem telesu ZDA,
vsi hkrati zbrani pod isto kožo bliska

NESMISELNE LEPOTE

v modri barvi Krišne, ki ne zaostaja za škrlatom iz Tira.
Mavričasti flomastri in skvoti, poškropljeni z ostanki barv. Slina in strastni madeži
od poljubov in objemi, ki krožijo. Nekdo je dodal ribo, natančneje
sipine lovke, in vse skupaj sestavil, da je videti kot kakosežerečistetistemuenoceličarju
iz tvoje prve in edine ure zoologije. Ali zobje na pločniku
v beli barvi. Ali muha s podnapisom muha, na vratih.
Konec stoletja z oglatimi črkami pravi: »CLEP¹« SVINJA. In kako zna Twist
zavijugati s sprejem, enako kot BC in H in tudi Mberto.² In če ogenj pomeni
kaj-zakaj zgorevamo, je svetloba vsota vseh src nočnega
sonca – O, atom vidne glasbe,
ta doba je tako zajebana, nihče ne more pobegniti vrtiljaku prodaje srca,
kljub temu se kotali, izplava,
neskvarjen ujame tok, znova začne,
ker to je ključno, dokončno ujeti vse,
zato da lahko začne, potem ni napake, energija
se zgosti v zaupanje, ki se pojavi kot učinek razodetega toka
številnih podrobnosti, ni pomembno čigavih.

Leb

V pljuskju vsega tega nad sabo zagledaš obvestilo:

VOŽNJA Z AVTOBUSOM: 1,00\$

PISANJE PO AVTOBUSU: kazen 500,00\$

Grafiti Pomenijo Zločin

Nekdo od nas, ki je to vedel, je na modra vrata pločevinastega
neba na avtobusu načočkal:

PROSTITUTKE
SO NAŠE PRIJATELJICE

¹ Izmišljena beseda, avtor me je prosil, naj jo pustim v izvirniku (op.prev.).

² Gre za imena grafitarjev (op.prev.).

Nekdo drug pa niže pod tem:

Scanje v posteljo
Fleki Na
Rjuhah KKK³

Obstaja
milijarda variacij na omenjeno temo.

Ne gre za preprosto ponavljanje,
grafiti nam ne pripovedujejo, kaj naj storimo ali česa ne,
in ti

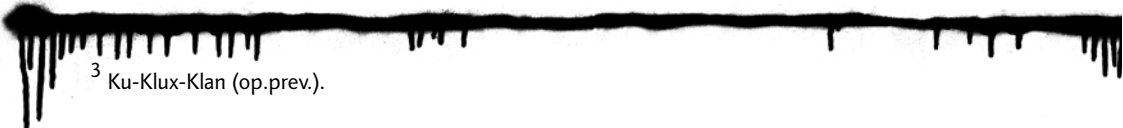

obvezno polni bujne domišljije
in spontano neposredni,
jasni kot spomeniki, upirajo se novemu svetovnemu redu,
vrejo iz kdo ve kakšnega čvrstega zvočnega stiska,
pomenijo svetlobo, v temi,
ki jih ovija, se razlije mesečina
in vse skupaj – usta lune in grafiti v ustih –
setev, ki zaorje-deluje, zašepeta s kriki,
zgolj čaka, zgolj deluje, zgolj čaka,
premakniti sonce, da vzide in zemljo pripelje
do orgazma s široko odprtimi očmi

2

Ali imaš mikrovalovno pečico? Jaz jo imam. Mikrovalovko. Kaj
ti? Jaz svojo energijo črpam iz pisanja.
Stori, da bom lahko zdravil! Stori, da bom v redu!

Dalala,
dalala,
pesem detela.

³ Ku-Klux-Klan (op.prev.).

Kdo je Yowah?⁴
Yowah, tako svet,
da lahko njegovo ime izgovorijo samo izbrani vrači.

A-ma v tem jeziku
pomeni vodo.

Zloge, ki jih je takrat
deset let stara Ah-Yoka
v prostoru Echota, kjer so se zbirali svetovalci,
nakracala na papir,
je njen oče,
nepismeni človek, ki je šepal,
ko je vstopil polno sobo
Čerokijev, prebral, kot da bi ta jezik resnično obstajal,
spadajo med stvari,
zaradi katerih severnoameriški pesniki skrivaj jočejo,
ko se dolgočasno ali vzneseno pogovarjajo
o ameriškem pesniškem dihu.

Zadnjih 170 let je jezik temeljil
na zlogovnosti;
zlogi so pomenili
»prevod« vere Sequoyah
v obstoj jezika, ki bi lahko združil
razseljene ljudi;⁵ nekoč pozneje je podoben velikan
na enak način »sanjal ... , da bomo vsi pisali
s kratkimi znaki v jeziku,
ki bo – dobro se spomnim besede –
»mednaroden«.

»Zdaj rišem sliko zvoka!« Storil je,
kot je rekel. Hči ga je gledala s široko odprtimi očmi.

⁴ Yowah, Ah-Yoka in Echota so imena Indijancev Čeroki. Echota je bil kraj, v 19. stoletju središče naroda Čeroki (op.prev.).

⁵ Čerokiji so uporabljali zlogovno abecedo. Ustvaril jo je Sequoyah, po katerem so poimenovali tudi najvišjo živo bitje na svetu, drevo sekvojo (op.prev.).

»Daj mi besedo,« ji je rekel,
kar je storila. Z napol spuščeni vekami
jo je začel valjati po ustih, jih hitro
odprl, ko je nenadoma v besedi
zaslišal pomen, nato pa je obliko
občutenega zvoka narisal
na notranjo stran velikega kosa lubja.

Drugi

so se mu smejali in se mu posmehovali,
čeprav je bil samo zmešan,
in lažnivec, tudi zato so se norčevali iz njega,
nepismen, tisti, ki je šepal.
Njegove zapise so posmehljivo
poimenovali Abeceda Ugibanja (kar je bilo eno njegovih imen),
Videl sem dih, ki se je
iz roke preselil
na list,
srce grafita, njegovo jedro,
vidno razodetje, prvinski zanos,
načičkan v prah na cesti, na plotove,
na stene skednjev – in celo, kot je počel sam Mojster,
na drevesno skorjo ali liste, moko in vodo so zmešali
v tekočo zmes in pisali tako, da so jo zlivali,
pri tem so veselo vzklikali z izvlečenim
orožjem, tekli v krogih, poskakovali gor in dol,
kričali

Tukaj hodim

Jaz
pesem

in

Umrem

in tu ležim
mrtev

in

Grm sedi
pod drevesom
in poje

in

Ženska, polôži
svojo dušo v središče
moje duše

Imeti zloge v oblasti, obvladati sposobnost,
da vidiš pesem, jo poslati nekemu in BITI TAM,
ko prispe v Bratove oči,
na Bratove ustnice,
v srce Brata –
Ooo, najvišji je od vseh, nič ni višjega,
nič čudnega, da je najvišje živo bitje imenovano po
Uganki,
saj gre prav zanj!

Če bo le kdo poskusil, bodo druga za drugo
skozi solze privrele dežeje, druga za drugo,
po stezi, ki so jo najokali do zdaj, še vedno v spominu;
na podoben način bodo nastopili tudi dnevi, srečnejši od notranjega
izgnanstva; danes obstajajo plotovi in
stranske stene zgradb, po katerih čakajo
stari in mladi. Če že ne
pravih zlogov, pa vsaj njihov zunanji videz,
zazrti v
novo učno uro, kot takrat, z nazaj obrnjenimi
kravjimi glavami so se zagledali v
novo obliko pismenosti.

O, genij obupne potrebe,
O, najvišje drevo, vrzi pogled na obcestne jarke,
na zidove Misijona v latinoameriški četrti ali tja, kjer
živijo reveži in brezdomci, preparani
z znaki ljubezni, kljubovanja in kriki protesta.
Obstaja način,

kako kri spremeniti v črnilo
in vhode zgraditi iz kamna
in nebotičnike,
razmišljati o oblikah,
načečkanih povesod spodaj na pločnikih.

V tem kolektivnem
spopadu na mnogih frontah, kjer dajejo v nič zloge,
zgoščenost v sredini zbirajočih se
sil pomeni popek, trosovnik, ki izmetava spore,
v njem kopičimo moč za življenje,
nikoli za smrt, čeprav lahko smrt
razberemo v očeh in iz nizkotnega početja
podajalcev iz-rok-v-usta na tem odrezku mesa
med Kanado in Mehiko,
ki ga nadzorujejo denarne ličinke in dan za dnem
z gnijočo praznino uničujejo mlade ljudi, upe
spreminjajo v gotovino-odpadke, ulice v spolzke pešpoti,
meso v mrtve kurce, že razdeljene hipoteke,
dolgčas in spet dolgčas
starega umazanega črnila,
ki iz lažnivih časnikov dežuje
na človeške prošnje.

Ni se mogoče vrniti. Mostu ni več.
Piši naprej, pisanje, ki ga žene turbina,
iz katere pisanje zares vre –

Priročno

coooweescowee

zobje umolknejo *O ounce fo*

ti fruck keer rib heim nooro poulična usta, iz katerih dere
čez brzice lastnih sleng rifov hip hopa,
so me ozemljila, me prerešetal z
jecljanjem, ki me klofuta, bevška,
suva, slepi in zapreže v vlečno ladjo.
Deluj v skladu s pomenom, stori to kot prostitutka,

ki nič ne računa in nima hudičevega ničesar, kar bi lahko izgubila,
z izjemo svobode, to je moj *jazz*
na konici pisala s filcem ali sprejem,
z lakom za čevlje, napolnjenim z industrijsko tinto
v srcu teh mest,
popisanih z Grafiti,
o tem pojejo moji sičniki
in moji akordi zgoraj na
lestvici grlenih krikov visoko nad
mestom in bombardirajo strehe kot
zmešan-kot-tepec-vprašaj-se-Kdo,
ki vodi stvari, ali pa bodi tisti, ki se mu jebe,
s flomastrom v roki, uperjenim kot puška
v besedo pod znakom za kavbojke,
tako da ta *rabbadabyat* tega
medfriklanega skiyabo od zooka,
kar privre na dan povsem naravno,
kul,
in zase zahteva vse, v čemer se prepozna,
to smo, razlaščevalci
razlaščevalcev,
nazaj-jemalci od jemalcev jemanja,
Ljudska posadka pisane javne lastnine.

Velik, poslikan del zidu,
vzdignjen s temeljev,
z njegovo pomočjo razbij vrata sodobnih zaporov,
izpusti vse na svobodo.
Tako deluje mladost,
mladina dela, *jes, da*,
nekaj novega bomo naredili iz tega sveta,
iz matic nič, zategnjenih kamorkoli se obrnemo,
ki jih simbolizira policija.
Da, bomo, *jes, da*, mi, škandalozni, živi vandali
med mrtvimi dialekti plemen, ki so jih podkupili
lažnivci in cinični
bankovci z dna vedra, ki se mu reče
Jebiga,

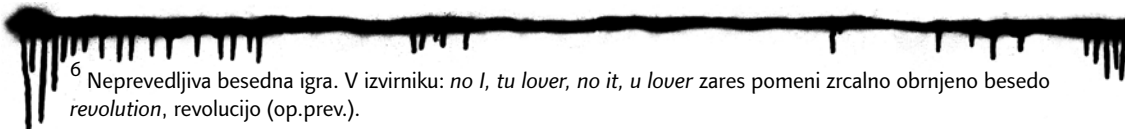
Rdeči Panter, ravnokar smo prišli zanetit
žarečo senco,
vihtimo orožje,
znova-naredili bomo

z veliko rdečo,
hej, revolucijo
bomo pripeljali
nazaj
sem, ne Jaz,
ampak ti, ljubimec,
ne to, ti
ljubimec.⁶

Ali govoriš z govorico grafitov
na način »nikoli-ne-naredi-dobro«?
Greš stavit, dokler
z zidu,
zbombardiranega s koščki
resnice
in na glas ne zavpiješ,
»Vôdi!«

(1995)

Prevod Iztok Osojnik

⁶ Nепреvedljiva besedna igra. V izvirniku: *no I, tu lover, no it, u lover* zares pomeni zrcalno obrnjeno besedo *revolution*, revolucijo (op.prev.).